

Ryktbatterierne, staa vi endnu stadig uden at have gjort det Ringeste for vort Befæstningsvæsen. Nu skride vi idag til Behandling af et nyt Lovforslag i samme Retning. Det synes at ligge nær, at man reiser det Spørgsmaal: Hvilkken Udsigt stiller der sig for dette Forslags Vedtagelse paa Rigsdagen? Det forekommer mig, som om der i Befolkningen har reist sig en stærk Tvivl, om det var den rigtige Vej, man var staaet ind paa ved Intet at gjøre. Der har trindt omkring i Landet reist sig Stemmer for, at nu er det Tid at tage fat og tage fat med Alvor. Er Dieblisset da kommet, hvor vi kunne vente, at Folkets Repræsentanter ville samles i Enighed om det foreliggende Lovforslag, om de ville drøfte det med Alvor og Besindighed, skydende alle smaalige Hensyn tilside og læggende alle Partisfridigheder bort, saalænge vi behandle dette for vort Fædreland saa vigtige Anliggende, eller skulle vi se dette Forslag gaa samme Vej som tidligere Forslag i lignende Retning og som saamange andre vigtige Lovforslag? Skal dette Forslag ogsaa visne bort mellem Hænderne paa os? Ja, jeg holder ikke af at komme med ildevarslende Spaadomme, men jeg siger, at da mistvivelser jeg for mit Vedkommende om Danmarks Fremtid. At Lovforslaget vil finde Tilslutning her i Landsktinget, er jeg fuldkommen overbevist om. Jeg kjender Stemningen for godt til ikke at vide, at det vil blive drøftet med al Omhyggelighed og Alvor, og jeg er overbevist om, at den gode Aand, paa hvilken jeg sætter Pris, naar der skal bygges et nyt Lovforslag, ogsaa vil vise sig ved denne Leilighed, den Aand, som er i Stand til at gjøre en svagere Fæstning stærk i Omverdenens Dine. Naar vi betragte de Lovforslag, som siden 1872 og indtil Dato have været fremsatte, om yderligere Foranstaltninger til Forsvarets Fremme, se vi jo, at de alle hvile paa det samme Grundlag, og at de have samme Diemed, som jeg allerede tidligere har antydet, nemlig at firkte Hovedstaden med dens kostbare Etablissementer og Indretninger mod et voldsomt Angreb, at firkte den mod et ødelæggende Bombardement, at tilveiebringe et Støttepunkt for Hæren og Flaaden, at firkte Kysterne, de vigtigste Havne, Endepunkterne af Jernbanerne ved Befæstningsanlæg, udvide Flaaden og skaffe denne endnu et Støttepunkt udenfor Kjøbenhavn for dens Virksomhed, under ugunstige Forhold et Tilflugtssted. Naar vi sammenligne Lovforslagene indbyrdes, kan det jo ikke nægtes, at der findes Afvigelsler paa ikke saa ganske faa Punkter. Disse Afvigelsler, forekommer det mig, ere let forklarlige. Ved de første Udarbejdelser af Lovforslag i denne Retning var man nødsaget til at tage særligt Hensyn til vor finansielle Stilling. Den har jo siden 1872 i høi Grad forbedret sig. Der er gjort

Udvikling, og det tør vel ogsaa forudsættes, at den forsatte Drøftelse af Sagtyndige har bragt det til, at der er mange Forhold, hvori der er bragt større Klarhed tilveie, end der tidligere var tilfælde. For mit Vedkommende vil jeg saaledes betragte nærværende Lovforslag som et Fremskridt, og naar jeg nu, da jeg har faaet Ordet, skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger ved enkelte af Punkterne i Lovforslaget, beder jeg om, at det ikke maa blive betragtet som en Kritik, men snarere som en Henleiden af Tingets og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa disse Punkter.

Den første Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg skal tillade mig at gjøre til Gjenstand for nogle Betragtninger, er den Tid, hvori man tænkte sig de paatænkte Arbejder fuldførte. Lovforslaget, som det foreligger her, paaregner en Udgift af 66 Millioner, fordelt paa 12 Aar. Forslaget af 1872 fremkom med en paaregnet Udgift af 14,700,000 Kr. for Arbejder, som skulde udføres i 8 Aar. Forslaget af 1875 fremkom med en Udgift af 33 Millioner, som skulde fordeles paa 7 Aar. Ved det nærværende Lovforslag er der saaledes ubetinget et Fremskridt, idet større Arbejder skulle udføres i en forholdsvis kortere Tid end den, der var foreslaaet i de tidligere Lovforslag. Men Spørgsmaalet bliver da, om man dog ikke har beregnet Tiden vel rundelig. Vi skulle lægge Mærke til, at paa Befæstningsomraadet er der i de forløbne 10 Aar Intet eller saagodtsom Intet gjort. Vi skulle lægge Mærke til, at, som det er udtalt i en lovgivende Forsamling et andet Sted, den politiske Horisont er fuld af sorte Punkter; Ingen veed, om disse sorte Punkter kunne blive til Uværksfyer, og Ingen veed, hvor de ville udlade sig. Det er umuligt at forudsige; men sikkert er det jo dog, at jo tidligere man vil tage fat paa Arbejder, som een Gang ere anerkjendte for at være nødvendige, jo større ere Chancerne for at faae dem færdige til den rette Tid. Nu veed jeg vel, at der er naturlige Grændser, udover hvilke man ikke kan forcere saadanne Arbejder som de her paabudte. En bestemt Grændse affiktes jo ved Finantsernes Tilstand. Jeg tror, at denne er saaledes for Dieblisset her i Landet, at den ikke vil kunne hindre Arbejdets hurtige og kraftige Gjenmeførelse. Derimod er der en anden Hindring, og det er den, som ligger i Arbejdernes Natur og Forhold. De kunne ikke forceres udover en vis Grændse. Jeg tænker her nærmest paa Bygningen af det foreslaaede Søfort, som, naar det skal bygges forsvarligt og solidt, kun kan bygges langsomt. Ligeledes kan der være en Hindring for hurtig Fremme af Arbejdet deri, at vi ikke raade over det tilstrækkelige Antal af tekniske Kræfter til Bedelsen af Arbejdet. Men derimod tror jeg ikke,